

Dosarul nr. 3ra-348/2022
2-20090371-01-3ra-09042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: I.Barbacaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, G.Dașchevici, V.Negru)

ÎNCHEIERE

27 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Totul pentru copii”, reprezentată de avocatul Alexandru Moloman,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Totul pentru copii” Societatea cu Răspundere Limitată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 30 iulie 2020, SRL „Totul pentru copii” a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, solicitând anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 160 din 16.07.2020 emisă „pe marginea contestației împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 103 din 28.05.2020”; anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 103 din 28.05.2020, emisă asupra cazului de încălcare fiscală de către contribuabilul SRL „Totul pentru copii”; anularea actului de control a Serviciului Fiscal de Stat nr. 1-855920 din 28.02.2020, emis în privința contribuabilului SRL „Totul pentru copii” (f.d.2-5).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin decizia Serviciului Fiscal de Stat Nr. 103 din 28.05.2020, emisă asupra cazului de încălcare fiscală de către contribuabilul SRL „Totul pentru copii”, autoritatea fiscală a constatat că contribuabilul a încălcat prevederile art. 8 al. (2) lit. f) Cod Fiscal, prin împiedicarea controlului fiscal, ce constă în neprezentarea de date și documente, necesare Serviciului Fiscal de Stat, și anume a documentelor de proveniență a mărfurilor supuse comercializării, mai exact setul de creme „Dreaming Moments”, în valoare de 325 lei, la subdiviziunea (magazinul) amplasată în XXXXX, și s-a dispus: A aplica sancțiune sub forma de amendă, în mărime de 4000 lei, conform prevederilor art. 253 alin. (1) Cod Fiscal pentru neprezentarea de date și documente necesare în cadrul controlului fiscal.

Nefiind de acord cu decizia Serviciului Fiscal de Stat nominalizată, contribuabilul SRL „Totul pentru copii” a contestat-o cu cerere prealabilă în ordinea prevederilor art. 267, 268 Cod Fiscal și art. 162-167 Cod Administrativ. Iar, prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 160 din 16.07.2020 emisă „pe marginea contestației împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat Nr. 103 din 28.05.2020”, contestația SRL „Totul pentru copii” a fost respinsă, iar decizia SFS cu nr. 103 din 28.05.2020 a fost menținută.

Examinînd conținutul deciziei Serviciului Fiscal de Stat Nr. 160 din 16.07.2020, a constatat că decizia vizată este neîntemeiată, lipsită de esență, iar faptele constatate contravin circumstanțelor de fapt, care au avut loc în cadrul efectuării controlului fiscal, și anume: la data de 28.02.2020, inspectorii Direcției control fiscal operativ nr. 2 al Direcției Generale Administrare Fiscală pe mun. Chișinău în baza Deciziei privind inițierea controlului nr. DICF-75477/28 din 28.02.2020 au desfășurat un control fiscal la fața locului, prin metoda verificării operative, la magazinul de comerț cu amănuntul „SANO”, al agentului economic SRL „Totul pentru copii”, amplasat XXXXX.

În conformitate cu prevederile p.23 din Regulamentul cu privire la efectuarea controlului de către Serviciul Fiscal de Stat, aprobat prin Ordinul SFS nr. 320 din 31.06.2018, controlul fiscal cameral sau la fața locului, conform art. 215 alin. (4) și art. 216 alin. (2) din Codul Fiscal, poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii, scrise a conducerii Serviciului Fiscal de Stat.

A menționat reclamanta că respectiv, în scopul executării prevederilor menționate, controalele fiscale se vor efectua numai în temeiul deciziei privind inițierea controlului. Modalitatea de completare a deciziei privind inițierea controlului este prevăzută în Instrucțiunea cu privire la modul de completare a formularului D1C, aprobate prin Ordinul SFS nr. 245 din 31.05.2019. Însă, după cum reiese din conținutul deciziei privind inițierea controlului nr. DICF-75477/28 din 28.02.2020, punctul a) lipsește și nu este indicată nici denumirea completă a contribuabilului - SRL „Totul pentru copii”, nici codul fiscal al acestuia - XXXXX.

A notat de asemenea, că în p. b) nu este indicată nici denumirea magazinului, nici adresa acestuia pentru efectuarea controlului, dar genul de activitate supus controlului, fiind indicat în DIC, comerț on-line, care diferă de cel, care practică în realitate unitatea de comerț supusă controlului, și anume: comerț cu amănuntul. Acest fapt reiese din înștiințarea de recepționare a notificării privind inițierea activității de comerț, nr. 46060 din 25.04.2018, care prevede că, magazinul companiei situat în XXXXX, desfășoară comerțul cu amănuntul a mărfurilor industriale.

A indicat că, în unele cazuri este prevăzută completarea doar poziției a) sau b), însă asemenea cazuri sunt stabilite expres (conform Notei) și nu sunt aplicabile pentru cazul dat, și anume: În cazul în care se cunoaște contribuabilul la care urmează a fi efectuat controlul, se completează doar p. a), în acest caz p. b) nu se completează. În cazul în care acțiunile de control vizează verificarea nivelului de conformare a contribuabililor dintr-un segment apreciat cu risc înalt de neconformare, inclusiv prin practicarea ilicită a activității de întreprinzător, acțiunile de control sunt orientate spre verificare unei zone geografice anumite (strada, piata, centru comercial, traseu de transport).

A relatat reclamanta că la delegarea funcționarilor fiscali pentru efectuarea verificărilor operative în municipii/orașe, raioane, străzi, piețe, centre comerciale, trasee, se completează doar poziția b) „Adresa, la care se preconizează efectuarea controlului și/sau genul de activitate supus controlului”, în care se va indica adresa la care se preconizează a fi efectuate aceste verificări (denumirea și numărul străzii, pietei, localitatea) și/sau genul de activitate care urmează a fi supus controlului.

Însă, în cazul dat, a fost indicat genul de activitate care nu corespunde genului de activitate care practică unitatea comercială a SRL „Totul pentru copii”, supusă controlului fiscal.

A considerat reclamata, că controlul fiscal, efectuat în baza deciziei privind inițierea controlului nr. DICF-75477/28 din 28.02.2020 la subdiviziunea SRL „Totul pentru copii” (magazinul SANO), amplasată în XXXXX, a fost neîntemeiat, efectuat în lipsa unei decizii legale, privind inițierea controlului, ceea ce contravine prevederilor alin. 2, art. 216 Cod Fiscal după cum urmează: Controlul fiscal la fața locului poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii scrise a conducerii organului care exercită controlul. Abia în conținutul deciziei nr. 160 din 16.07.2020 s-a explicat că intenția de control al Serviciului Fiscal de Stat a fost controlul contribuabililor ce practică comerț on-line prin accesarea <http://shalom-shop.md>, însă la efectuarea comenzii operatorul a comunicat că produsul solicitat poate fi procurat la magazinul SANO, amplasat în XXXXX. Prin urmare controlul a fost efectuat la subdiviziunea „Magazin” al SRL „Totul pentru copii”.

Conform prevederilor art. 290 lit. e) din Codul fiscal, subiecți ai impunerii cu taxa pentru unitățile comerciale și/sau de prestări servicii sînt persoanele fizice care desfășoară activitate de întreprinzător și persoanele juridice, care dispun de obiecte ale impunerii.

Potrivit art. 291 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, obiect al impunerii cu taxa pentru unitățile comerciale și/sau de prestări servicii sunt unitățile care, conform Clasificatorului Activităților din Economia Moldovei, corespund activităților expuse în anexa nr. 1 la Legea nr. 231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior.

În conformitate cu Nomenclatorul unităților comerciale care desfășoară comerț cu amănuntul, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 931 din 8 decembrie 2011, magazinul on-line (virtual) reprezintă unitate comercială.

Astfel, potrivit deciziei privind inițierea controlului nr. DICF-75477/28 din 28.02.2020, s-a dispus controlul unității comerciale on-line, dar nicidecum a magazinului situat la adresa XXXXX.

Drept urmare, inspectorii fiscali au depășit flagrant limitele controlului, întrucît au verificat cu totul altă unitate comercială decât cea care a fost obiectivul controlului inițiat și anume, controlul magazinului on-line, ca unitate comercială separată de unitatea comercială Magazin.

Din conținutul Actului de control fiscal cu nr. 1-855920 din 28.02.2020, se constată că la executarea cumpărăturii de control, au fost respectate exigențele legale privind ECC, a fost eliberat bon fiscal pe suma respectivă, însă agentul economic nu a prezentat documentele de proveniență a mărfurilor supuse comercializării. Totodată, acuzațiile făcute, nu corespund situației de fapt, dar din partea contribuabilului SRL „Totul pentru copii” nu a avut loc nici o acțiune

pentru împiedicarea exercitării controlului fiscal, dar invers a fost o atitudine corectă și conformă față de inspectori.

A enunțat că, la data de 28.02.2020, vânzătoarea din magazinului SANO, amplasat în XXXXX, dna Bogațcaia Evelina a fost transferată temporar, pentru participare la expoziție internațională specializată BEAUTY - 2020, care a avut loc în perioada 27.02.2020 - 01.03.2020 la CIE "MoldExpo" SA.

Pentru perioada transferului, și în conformitate cu Ordinul nr. 3- INT din 24.02.2020, funcțiile dnei Bogațcaia Evelina a fost îndeplinite de dna Ciumertova Anna, care nu a știut locul păstrării documentului solicitat de inspectori, fiind transferată de la o altă subdiviziune.

Totodată, inspectorii au fost asigurați că toate actele necesare de proveniență a mărfurilor spre comercializare, sunt în regulă și stocate la magazin. Însă ele nu au fost găsite imediat, din cauza că persona respectivă nu cunoaște magazinul, fiind o persoană nouă în această subdiviziune. În același moment, dna Ciumertova Anna a contactat imediat specialiștii din oficiul central al SRL „Totul pentru copii”, amplasat pe adresa XXXXX, pentru expedierea facturii fiscale de proveniență a mărfii supuse controlului.

A notat că factura fiscală în cauză, cu nr. AAF1286177 din 27.03.2019 a fost expedită imediat, prin intermediul poștei electronice de la adresa email: sano.operator@tpc.md, pe adresa email a magazinului sanohincesti@tpc.md, la data de 28.02.2020 ora 14.03, ceea ce se confirmă prin scrisoarea electronică anexată. Scrisoarea cu factura fiscală a fost recepționată la poșta electronică a magazinului la ora 14.03, adică, pînă la finisarea controlului, care s-a terminat la ora 14.10. Însă, din motive necunoscute și fără nici-o explicație, inspectorii fiscali au refuzat să facă cunoștință cu factura fiscală expedită în formă electronică și au declarat că este prea târziu.

În același moment, după cum urmează din conținutul deciziei nr. 160 din 16.07.2020, cu referință la prevederile art. 19 alin. (2) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017 - entitatea prezintă documentele contabile la cererea organelor abilitate de legislație, pe suport de hîrtie sau în formă electronică.

Astfel, a declarat reclamanta că, în cazul dat, nu a avut loc nici-o încălcare a prevederilor art. 8 al. (2) lit. f) Cod Fiscal, dat fiind faptul că actul de proveniență a mărfii, solicitat de funcționarii fiscali, a fost expedit imediat în forma electronică, prin intermediul poștei electronice, pînă la finisarea controlului fiscal.

A invocat reclamanta că, situația s-a repetat și în a doua zi, cînd vânzătoarea dna Bogațcaia Evelina, care la data efectuării controlului a participat la expoziție la MoldExpo, a mers la subdiviziunea SFS pentru prezentarea facturii fiscale în original, însă, i-a fost refuzată din nou, sub pretextul, că deja o să prezinte în cadrul examinării cazului de încălcare de către Direcția generală administrare contribuabili mari a SFS.

Cu toate acestea, în urma examinării Actului de control nr. 1-855920 din 28.05.2020 întocmit în cadrul controlului fiscal al SRL „Totul pentru copii” și necătfînd la explicațiile reprezentantului contribuabilului, cu prezentarea facturii fiscale de proveniență a mărfii, a fost emisă decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 103 din 28.05.2020 din care reiese că SRL „Totul pentru copii” a admis încălcarea prevederilor art. 253 al. (1) Cod Fiscal, care prevede că: împiedicarea controlului fiscal prin neasigurarea accesului în încăperile de producție, în depozite, în locurile

de păstrare a bunurilor, în spațiile comerciale și în spațiile cu o altă destinație, prin neprezentarea de explicații, date, informații și documente, necesare Serviciului Fiscal de Stat, asupra problemelor care apar în timpul controlului, prin alte acțiuni sau inacțiune se sancționează cu amendă de la 4000 la 6000 de lei.

Drept urmare, a comunicat că nu cunoaște care anume încălcări au fost depistate de agentul economic și în ce mod a fost împiedicat controlul fiscal, în circumstanțele în care actele solicitate au fost prezentate, iar reprezentantul entității verificate, s-a asigurat că documentele fiscale au fost expediate inspectorilor prin poștă electronică, până la finisarea controlului fiscal cu prezentarea ulterioară a originalului documentului solicitat.

Totodată, aferent contestației au fost prezentate actele doveditoare, care confirmă cele expuse pentru ca cei care soluționează contestația să se convingă că aceste actele există și nu este sens ca agentul economic să se eschiveze de la prezentarea lor.

Analizând prevederile art. 136 Cod Fiscal, a constatat reclamanta că, din conținutul deciziei nr. 160 din 16.07.2020, reiese că funcționarii fiscali au încălcat obligațiile, cu rea-credință au refuzat să examineze actele agentului economic în procesul controlului, au constatat o abatere fiscală inexistentă în esență, și au depășit grav atribuțiile, neglijând directivele și obiectivul controlului stabilit prin Decizia de inițiere a controlului fiscal- verificarea magazinului on line și nu unitatea de comerț concretă.

În final, a reiterat că prin prisma prevederilor art. 209 Cod Administrativ, cât și art. 268 Cod Fiscal, decizia nr. 160 din 16.07.2020 reprezintă răspunsul la soluționarea cererii prealabile, care a fost remisă agentului economic prin scrisoarea de însoțire nr. 26-24-11/20868 la 16.07.2020, fapt pentru care prezenta cerere de chemare în judecată a fost înaintat în termenii legali.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 03 februarie 2021, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea.

La data de 17 februarie 2021, avocatul Moloman Alexandru în interesele SC „Totul pentru copii” SRL a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 03 februarie 2021, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiuni (f.d.87, 104-108).

Din materialele cauzei rezultă că, hotărârea contestată a fost pronunțată la data de 03 februarie 2021 (f.d.84), apelul nemotivat a fost depus la 17 februarie 2021 (f.d.87), însă la dosar nu este dovada recepționării de apelant a hotărârii motivate, iar motivarea apelului a fost depusă la 22 martie 2021 (f.d.103-108). Astfel, avînd asemenea circumstanțe, instanța de apel a conchis că apelul nemotivat și motivarea acestuia au fost depuse în termenii prevăzuți de lege.

Prin decizia din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel înaintată de avocatul Moloman Alexandru în interesele SC „Totul pentru copii” SRL și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 03 februarie 2021.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) lit. f) Cod fiscal, contribuabilul este obligat în caz de control al respectării legislației fiscale, să prezinte, la prima cerere, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală documentele de evidență, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind

desfășurarea activității de întreprinzător, calcularea și achitarea la buget a impozitelor și taxelor și acordarea facilităților, să permită accesul, în cazul ținerii evidenței computerizate, la sistemul electronic de contabilitate.

Conform art. 21 alin. (1) din Legea nr. 231 din 23.09.2010 cu privire la comerțul interior, la locul de vânzare a produselor/prestare a serviciilor, comerciantul trebuie să dețină documentele care atestă conformitatea acestora cu regulamentele tehnice în vigoare. În cazul în care documentele respective sânt păstrate în alt loc, în incinta unității comerciale trebuie să se păstreze copiile acestora, autentificate cu semnătura comerciantului.

Iar, potrivit art. 18 alin. (2) din Legea supra-menționată, se interzice plasarea pe piață a produselor în lipsa actelor de însoțire referitoare la calitatea, cantitatea și securitatea lor, emise conform reglementărilor tehnice, sanitare și contabile în vigoare.

Totodată, pct. 9 din Regulamentul cu privire la recepționarea mărfurilor conform cantității și calității în Republica Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.1068 din 20.10.2000 prevede că, se interzice livrarea în rețeaua de comerț a mărfurilor fără documente de însoțire, care să confirme originea mărfii, cantitatea și calitatea ei, precum și fără certificat de conformitate pentru produsele supuse certificării obligatorii, eliberate în Sistemul Național de Certificare.

Art. 11 alin.(2) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017 stabilește că, deținerea de către entitate a activelor cu orice titlu, înregistrarea surselor de proveniență a acestora și a faptelor economice fără documentarea și reflectarea în contabilitate sunt interzise, iar art. 19 alin.(2) prevede că, entitatea prezintă documentele contabile, la cererea organelor abilitate de legislație, pe suport de hârtie sau în formă electronică.

În corespundere cu prevederile art. 253 alin.(1) Cod fiscal, împiedicarea controlului fiscal prin neasigurarea accesului în încăperile de producție, în depozite, în locurile de păstrare a bunurilor, în spațiile comerciale și în spațiile cu o altă destinație, prin neprezentarea de explicații, date, informații și documente, necesare Serviciului Fiscal de Stat, asupra problemelor care apar în timpul controlului, prin alte acțiuni sau inacțiune se sancționează cu amendă de la 4000 la 6000 de lei.

Reieșind din materialele cauzei instanța de apel a invocat că în cadrul controlului fiscal la fața locului prin metoda verificării operative efectuat la 28 februarie 2020 la magazinul „Sano” amplasat în XXXXX, care aparține SC „Totul pentru Copii” SRL, s-a constatat neprezentarea la prima cerere, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală, a documentelor ce confirmă proveniența mărfii expuse spre comercializare (setul de creme „Dreaming Moments”, în valoare de 325 lei).

Prin urmare, instanța de apel a reținut că factura fiscală cu nr. AAF1286177 din 27.03.2019, ulterior, a fost prezentată, contrar prevederilor art. 8 alin. (2) lit. f) Cod fiscal, iar ca urmare survine răspunderea prevăzută de art. 253 alin.(1) Cod administrativ.

Referitor la argumentul reclamantului/apelant că, inspectorii fiscali au depășit flagrant limitele controlului, întrucât au verificat cu totul o altă unitate comercială decât cea care a fost obiectivul controlului inițial și anume, controlul magazinului on line, ca unitate comercială separată de unitatea comercială Magazin, respectiv

genul de activitate care urma a fi supus verificării indicat în Decizia privind inițierea controlului, nu corespunde cu subdiviziunea nemijlocită supusă controlului fiscal, instanța de apel l-a apreciat critic, or conform Deciziei privind inițierea controlului nr. 75477/28 din 28.02.2020, genul de activitate care urma a fi supus verificării este: Contribuabilii ce practică comerț on-line. Astfel, funcționarii fiscali au accesat pagina web <https://shalom-shop.md>, pentru inițierea procedurii de efectuare a cumpărăturii de control, însă la efectuarea comenzii operatorul a comunicat că, produsul solicitat poate fi procurat de la magazinul SANO, amplasat în XXXXX, prin urmare controlul fiscal a fost efectuat la subdiviziunea „Magazin” ce aparține „Totul pentru Copii” SRL.

Instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond întemeiat a constatat că, Serviciul Fiscal de Stat la emiterea actelor contestate și-a exercitat dreptul discreționar conform prevederilor art. 225 alin. (1) și (2) Cod Administrativ în limitele legale prevăzute de Codul Fiscal și conform scopului acordat prin lege.

Instanța de apel a declarat că, prin încheierea din 13 august 2020, instanța de judecată i-a acordat reclamantului/ apelant termen să prezinte toate cererile, demersurile și probele pînă la ședința de dezbateri fixată la 09.11.2021, fapt care a fost omis de reclamant/apelant și prin urmare a survenit consecințele nerespectării termenelor stabilite de instanța de judecată.

La caz, instanța de apel a menționat și prevederile art.219 Cod administrativ, (1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (2) Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

La data de 06 decembrie 2021, Societatea cu Răspundere Limitată „Totul pentru copii”, reprezentată de avocatul Alexandru Moloman a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii (f.d.161).

Ulterior, la 04 februarie 2022 Societatea cu Răspundere Limitată „Totul pentru copii”, reprezentată de avocatul Alexandru Moloman a depus recurs motivat.

În susținerea recursului a invocat că instanțele inferioare în mod superficial au examinat cauza, au ignorat argumentele și motivele apelului în partea ce ține de încălcări procedurale admise în cadrul controlului efectuat de Serviciul Fiscal de Stat.

A invocat recurența că instanțele inferioare în mod eronat au interpretat și au aplicat legea și anume prevederile legale vizînd dreptul discreționar.

A concluzionat recurența că, în litigiul dat nu a avut loc nici o încălcare a prevederilor art. 8 alin. (2) lit. f) Cod fiscal, dat fiind faptul că actul de proveniență a mărfii, solicitat de funcționarii fiscali a fost prezentat în formă electronică, încă pînă la finisarea controlului fiscal.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 30 noiembrie 2021, Societatea cu Răspundere Limitată „Totul pentru copii”, reprezentată de avocatul Alexandru Moloman a depus recurs nemotivat la 06 decembrie 2021. Dispozitivul deciziei din 30 noiembrie 2021 a instanței de apel a fost recepționat de avocatul Alexandru Moloman conform avizului de recepție la 16 martie 2022 (f.d.163).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Societatea cu Răspundere Limitată „Totul pentru copii”, reprezentată de avocatul Alexandru Moloman s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul nemotivat la 06 decembrie 2021 și recurs motivat la 04 februarie 2022, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 15 aprilie 2022 prin intermediul adresei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință și a solicitat respingerea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Totul pentru copii”, reprezentată de avocatul Alexandru Moloman.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Totul pentru copii”, reprezentată de avocatul Alexandru Moloman, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din

perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Totul pentru copii”, reprezentată de avocatul Alexandru Moloman.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Totul pentru copii”, reprezentată de avocatul Alexandru Moloman se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru